667/03

Den 17. marts 2003 blev i sag nr. 58.882:

xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Sønderjysk Forsikring A/S
Ulkebøldam 1
6400 Sønderborg

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Sønderjysk Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning til en retssag.

Klagerens advokat har i skrivelse af 3/7 2002 til nævnet anført:

"Som begrundelse for klagen skal jeg anføre, at selskabets advokat befinder sig i en vildfarelse, såfremt han er af den opfattelse, at sagen overvejende drejer sig om dødsbobehandling eller ægtefællers formueforhold, der er undtagelserne i forsikringsbetingelsernes § 3, punkt 4. og 5.

Dette er ikke korrekt.

Af sagsfremstillingen i stævningen og det indhentede responsum fremgår det med al ønskelig tydelighed, at der er tale om en tvist, der ikke direkte vedrører hverken dødsbobehandlingen - og i denne sammenhæng eventuelle nødvendige testamentsfortolkninger - eller ægtefællers formueforhold, uanset der er tale om, at man henholdsvis anfægter testamentet og gør Retsvirkningslovens § 23 gældende i tilknytning til skiftet efter førsteafdøde.

At tidspunktet for tvisten opstår i denne sammenhæng, skyldes alene den omstændighed, at det først af det af bobestyreren fremskaffede materiale er kommet frem, at

sagsøgte har givet gaver og rådet over formuen i et omfang og på en måde, som sagsøgeren nu gør gældende er i strid med testamentets ordlyd og formål.

Var disse oplysninger dukket [op] på et andet tidspunkt - og uafhængigt af dødsbobehandlingen - var tvisten blot opstået dengang. Der er således tale om et tilfældigt sammentræf af begivenhederne, og det illustreres bedst ved, at parterne under et retsmøde den 27-06-2002 i retten i Middelfart enedes om - på retsassessorens foranledning - at afslutte dødsbobehandlingen, idet retssagen kunne føres sideløbende hermed og i øvrigt uafhængigt heraf.

...

Det fremgår også af stævningen og responsumet, at der er tale om en tvist, hvis formål det til dels er at tilsidesætte nogle gavedispositioner men også at benytte disse dispositioner til at få tilsidesat nogle formuemæssige begunstigelser som værende bortfaldet på grund af bristede forudsætninger.

Det er opfattelsen, at situationen i nærværende sag er væsentlig mere i overensstemmelse med situationen i AK 26.977 end i AK 27.822, som selskabets advokat påberåber sig, og at nævnet derfor i overensstemmelse hermed bør omgøre selskabets beslutning."

Hertil har selskabet i skrivelse af 7/8 2002 til nævnet anført:

"Det fremgår af det udkast til stævning, som forsikringsselskabet har modtaget, at påstanden baserer sig på anbringender, der dels baserer sig på en fortolkning af det ... fremlagte testamente, og dels på et vederlagskrav i medfør af retsvirkningslovens § 23, stk. 1, 2.

Det gøres endvidere gældende, at testamente vil være at betragte som bortfaldet på baggrund af den efterlevende ægtefælles dispositioner.

Som det fremgår af advokat N.'s brev af 18. juni 2002 til Advokatfirmaet K., grunder det af B.P. [klageren] rejste krav mod E.P. sig for ca. 67.000 kroners vedkommende på retsvirkningslovens § 23, og resten på tilsidesættelse af testamentet ud fra et forudsætningssynspunkt.

Spørgsmålet om fortolkning af testamentet er utvivlsomt omfattet af undtagelsen i retshjælpsbetingelserne, jfr. f.eks. **AK 27.822.**

Denne del af sagen er således langt den væsentligste, og dette bør i sig selv føre til, at sagen overvejende vedrører dødsbobehandling og er undtaget fra retshjælpsdækning.

For så vidt angår den del der vedrører vederlagskravet og behandles efter retsvirkningslovens § 23, fremgår det af retsvirkningslovens § 24, at vederlagsfordringer af denne karakter først kan gøres gældende, når fællesboet skiftes.

På denne baggrund er det vor opfattelse, at hele sagen efter forsikringsbetingelserne, litteratur og ankenævns praksis er undtaget fra retshjælpsdækning.

Advokatfirmaet K. anfører på side 1 i klagen, at det skulle fremgå af det indhentede responsum, at der er tale om en tvist, der ikke vedrører dødsbobehandling eller testamentsfortolkninger, er der efter de fremsatte anbringender efter vor opfattelse ikke tvivl om, at det er et testamentsfortolkningsspørgsmål, hvorvidt testamentet på baggrund af de af længstlevende foretagne dispositioner holder. Endvidere er der ej heller tvivl om, at retsvirkningslovens § 23 alene kan gøres gældende i forbindelse med dødsfaldet, og som sådan er en tvist i forbindelse hermed.

At Skifteretten i Middelfart har afsluttet dødsbobehandlingen og ladet sagen føre sideløbende hermed, afgør ikke noget i den forbindelse. Såfremt der tilgår boet midler, skal boet under alle omstændigheder genoptages.

Vi fastholder, at situationen er sammenlignelig med situationen i **AK 27.822**, der netop vedrørte et testamentsfortolkningstilfælde.

AK 26.977, som modpartens advokat henviser til, henviser direkte til, at sagsøgers krav ikke gik ud på omstødelse af ejendomsoverdragelsen, således at værdierne

skulle gå tilbage til boet med henblik på inddragelse under skiftet, men var et krav om erstatning for det af sagsøger lidte tab.

I denne sag, jfr. anbringender og erstatningsopgørelse på side 4, føres sagen således, at det gøres gældende, at testamentet tilsidesættes, således at fællesboet - og dermed dødsboet - rettelig udgør et andet beløb.

Dermed er der tale om en tvist, der i medfør af lov om skifte af dødsboer § 89, stk. 1 afgøres af Skifteretten ved en retssag mellem arvingerne indbyrdes, men til gavn for boet og dermed indirekte den sagsøgende arving.

Det fremgår endvidere af **AK 26.977**, at der var tale om en erstatningspåstand, der ikke var grundet på fortolkning af testamente eller retsvirkningslovens § 23.

På denne baggrund adskiller denne sag sig væsentligt fra den anførte afgørelse og i et sådant omfang, at sagen efter sit indhold i øvrigt bør henføres under undtagelsesbestemmelsen i retshjælpsbetingelsernes § 3, stk. 5 om tvister i forbindelse med dødsbobehandling jfr. i det hele vor advokats brev af 18. juni 2002 til Advokatfirmaet K."

Hertil har klagerens advokat i skrivelse af 8/8 2002 til nævnet anført:

"Jeg skal undlade for ofte at gentage klagerens synspunkt, men det er fortsat opfattelsen, at tvisten på ingen måde har relation til dødsbobehandlingen ved skifteretten i Middelfart. Allerede fordi man her afslutter bobehandlingen, er der i virkeligheden tale om et erstatningskrav mod den efterlevende ægtefælle, der får udlagt den resterende del af fællesboet.

Der er ikke tale om at skulle genoptage boet for den største del af kravet, der handler om bristede forudsætninger, medens det derimod muligvis kunne komme på tale at genoptage boet for eventuelt at skulle inddrage den tilsvarende del af arveloden, såfremt klageren får medhold i sin påstand om et vederlagskrav, hvori hans skal have del med 1/6 svarende til 67.500,00 kr.

Om fornødent kan klageren acceptere, at en del af sagen svarende til påstanden om betaling af 67.500,00 kr. undtages fra retshjælpsdækning, medens resten af sagen er af samme art og karakter som i AK 26.977 og derfor bør bevilliges retshjælpsdækning.

Sagen bør herefter kunne afgøres på det foreliggende grundlag, idet hyppigheden af argumenternes gentagelse ikke tillægger disse en større troværdighed."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 3. Hvilke tvister er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?**

...

5. Tvister i forbindelse med dødsbobehandling og arv.

...

3. Omkostninger ved de i § 3, stk. 4 og 5 nævnte tvister er ikke dækket, uanset om tvisten afgøres ved et skifte eller ved en særskilt sag."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at retssagen har en sådan forbindelse med dødsbobehandlingen, at omkostningerne hertil er omfattet af den citerede undtagelsesbestemmelse i de i retshjælpsforsikringen tilknyttede betingelser.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen